

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818206016
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3818206016.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci strán sporu: žalobca I. V., nar. XX.X.XXXX, bytom I. č. 31, zast. Prosman a Pavlovič, advokátska kancelária, s.r.o., ul. Hlavná č. 31, Trnava, IČO: 36 865 281, žalovaná Ing. M. S., nar. XX.X.XXXX, bytom U. č. XXX, o zaplatenie 13.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á žalobcovi zaplatiť 13.000,- eur s 5% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 13.000,- eur od 26.10.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanej právo na náhradu trov konania, v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 21.12.2018 (došlo dňa 27.12.2018) domáhal sa proti žalovanej zaplatenia 13.000,- eur s 5% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 13.000,- eur od 26.10.2018 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že v mesiaci decembri 2016 medzi stranami sporu bola ústnou formou uzavretá zmluva o pôžičke, predmetom ktorej bol jeho záväzok poskytovať žalovanej na jej účet v mesačných intervaloch sumu 1.000,- eur. Dôvodom uzavretia zmluvy o pôžičke bola skutočnosť, že na majetok spoločnosti ROANY, spol. s r.o., Cigel' č. 171, IČO: 47 005 793, v ktorej žalovaná pôsobila a pôsobí ako jediná spoločníčka a konateľka, bol uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 38K/45/2014-138 zo dňa 22.1.2015, vyhlásený konkurz. Žalovaná musela dlhy svojej spoločnosti splácať, a preto sa na neho obrátila so žiadosťou o poskytnutie pôžičky. Na základe uzavretej zmluvy, jej v období od 3.1.2017 do 5.1.2018 poukazoval na účet po 1.000,- eur mesačne. Žalovaná mala povinnosť na účet správkyne konkurznej podstaty úpadcu JUDr. Martiny Válkovej, platiť mesačne sumu 1.000,- eur. Opakovane, prostredníctvom e-mailu a telefonicky dňa 3.4.2018 a dňa 5.4.2018 a následne písomne, doporučeným listom označeným: Predžalobná výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 12.10.2018, ju vyzval k dobrovoľnému vráteniu dlžnej sumy 13.000,- eur. Táto výzva jej bola doručená dňa 15.10.2018, avšak v určenej lehote 10 dní svoj dlh nespĺnila a od 26.10.2018, je v omeškaní.

3. Okresný súd Prievidza vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 7C 37/2018-24 zo dňa 11.1.2019, proti ktorému v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote podala odpor žalovaná.

4. Žalovaná v odpore popierala, že by medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o pôžičke. So žalobcom sa poznala od mesiaca septembra 2016 a v novembri 2016 sa dohodli, že budú spolu žiť a tráviť čas. Žalobca pracoval v mieste svojho trvalého bydliska a spolu bývali počas víkendov a sviatkov od decembra 2016, v rodinnom dome v U. č. XXX. Vzťah si budovali postupne a plánovali aj s jeho maloletou dcérou, žiť natrvalo. S ich životným štýlom a spoločným bývaním, boli spojené výdavky a žalobca jej sám navrhol, že jej bude na domácnosť prispievať. Z tohto dôvodu ju požiadal o číslo účtu,

na ktorý jej od januára 2017 pravidelne až do januára 2018, zasielal sumu 1.000,- eur mesačne. Ako dôkaz predložila Odpoveď na výzvu na zaplatenie zo dňa 23.10.2018.

5. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 37/2018-34 zo dňa 1.2.2019, zrušil platobný rozkaz č. k. 7C 37/2018-24 zo dňa 11.1.2019.

6. V podaní zo dňa 14.2.2019 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu poukázal na to, že v liste označenom ako Odpoveď na výzvu na zaplatenie zo dňa 23.10.2018, žalovaná nad rámec skutočností z odporu uviedla, že mala za neho hradiť iné výdavky na: reštaurácie, jedlá, dovolenky, športové aktivity, vstupenky, cestovanie, oblečenie, darčeky a pod., že v čase, keď sa mali spoznať si údajne plnila ohľadom spoločnosti ROANY, spol. s r.o., Cigel' č. 171, IČO: 47 005 793 všetky povinnosti načas a pravidelne, a že mala byť na tom finančne slušne. Ku konkurzu spoločnosti, v ktorej bola v tom čase jedinou spoločníčkou a konateľkou, sa žiadnym spôsobom nevyjadрила. Táto skutočnosť vyvracia, podľa jeho názoru, v konečnom dôsledku jej tvrdenie o tom, že bola na tom finančne slušne. Žalovanú spoznal v mesiaci septembri 2016. Dňa 30.11.2016 ho informovala o tom, že má finančné problémy spojené so spoločnosťou ROANY, spol. s r.o., Cigel' č. IČO: 47 005 793 (dlhy v celkovej výške cca 13.000,- eur, ktoré musí zaplatiť), a do ktorých ju „namočil“ jej bývalý priateľ a ona sama si nie je schopná na Slovensku zarobiť dostatok peňazí, aby mohla tieto dlhy splácať. U neho zisťovala, či má nejaké finančné prostriedky nasparené alebo dedičstvo, pozemky, či iné nehnuteľnosti. Keď zistila, že by jej bol schopný finančne pomôcť, požiadala ho, za účelom splatenia dlhu jej spoločnosti, ktorá bola v tom čase v konkurze, o požičanie finančných prostriedkov. Ich dohoda spočívala v poskytovaní sumy 1.000,- eur mesačne, tak ako mala údajne žalovaná (podľa jej vyjadrení) povinnosť dlhy spoločnosti v konkurznom konaní, splácať. Žalovanej chcel úprimne pomôcť, preto jej peniaze požičal s tým, že mu ich vráti akonáhle jej to bude finančná situácia umožňovať, nakoľko sa jednalo o vysokú čiastku, na ktorú si on pritom musel dlhšiu dobu šetriť. Účelom poskytnutia pôžičky, bolo výlučne splatenie dlhov spoločnosti žalovanej, ktorá bola v konkurze. Tieto ním tvrdené skutočnosti riadnym spôsobom preukázal a zdokladoval. Tvrdenia žalovanej, že by účelom poskytnutia finančných prostriedkov mala byť úhrada výdavkov na domácnosť v obci U. popieral. Na uvedenej adrese so žalovanou, nikdy nežil. Dlhodobu aj so svojimi tromi deťmi (z toho jedno z nich je maloleté), býva na adrese I. č. XX. Domácnosť žalovanej, vzdialenú cca 135 km, zvykol navštevovať počas víkendov (nie každý víkend), kedy u nej prespal zo soboty na nedeľu a následne išiel späť domov. Výdavky, ktoré mala na domácnosť, by jej vznikli bez ohľadu na to, či by tam prespal jednu noc do týždňa alebo nie. Náklady súvisiace s jeho prespaním boli minimálne a vyvážené jej občasným prespaním v jeho domácnosti. Žalovanej zvykol nosiť na víkendy ovocie, zeleninu, mäso, divinu a ryby (má doma veľkú záhradu, a tiež je vášnivý rybár). Tvrdenia žalovanej o dohode, že jej bude uhrádzať sumu 1.000,- eur, na výdavky spojené s jeho občasným prenocovaním (ani častokrát nie 4 krát do mesiaca), považuje za absurdné. Svoju domácnosť mal a má, a v súvislosti s ktorou uhrádzal svoje výdavky a nemal žiadny dôvod uhrádzať výdavky na domácnosť žalovanej za občasné prespanie. Navyše, výdavky na vedenie domácnosti v obci U. s XXXX obyvateľmi v staršej nehnuteľnosti, nemôžu dosahovať sumu 1.000,- eur mesačne. S takouto sumou výdavkov, je možné počítvať pri mesačnom nájme nadštandardného 3 izbového bytu vo „vychytenej“ lokalite v Bratislave. Navrhol, aby žalovaná preukázala navýšenie výdavkov na domácnosť za časové obdobie december 2016 až marec 2018, v porovnaní s jej výdavkami na domácnosť v rodinnom dome Cigel' č. 171 v období predchádzajúcom a nasledujúcom po tomto období, v súvislosti s jeho občasným prenocovaním. Tiež popiera tvrdenie, že by suma 1.000,- eur mala byť použitá na úhradu výdavkov žalovanej na neho, spojených s návštevou reštaurácií, s občerstvením, na dovolenky, na športové aktivity, na vstupenky, cestovanie a iné. Navrhol, aby žalovaná preukázala, akú sumu výdavkov na neho presne vynaložila. Potvrdil, že sama uhradila ich spoločný výlet do Ríma (doprava a ubytovanie), ale zvyšné náklady spojené s týmto výletom ako strava, vstupenky do pamiatkových oblastí hradil on, a čo v konečnom dôsledku prevýšilo sumu, ktorú žalovaná dobrovoľne s týmto výletom vynaložila. Akékoľvek výdavky, ktoré boli spojené so spoločným trávením času, hradil on. Ako príklad výdavkov, ktoré boli spojené s trávením jeho času so žalovanou výletmi, predložil zoznam s vybranými sumami z predmetného časového obdobia (lyžovačka v Rakúsku, výlet do Ríma, 2x wellness pobyt v Turčianskych kúpeľoch, Modra - deň modranských pivníc, týždňová all inclusive dovolenka v Turecku, koncert Cigánski diabli v Bratislave, svadba jeho dcéry, koncert skupiny Elán a Lucie v Trnave, 2x wellness pobyt v Rajeckých kúpeľoch, lyžovačka na Chopku, lyžovačka v Rakúsku a iné). Uviedol, že tieto aktivity boli hradené z jeho účtu. Okrem týchto výletov, hradil žalovanej aj darčeky na Vianoce a aj pre jej rodinu v hodnote cca 900,- eur, pre seba si ako darček vybrala objektív k fotoaparátu v hodnote cca 800,- eur. Do rodinného domu U., platil montáž satelitu Skylink v hodnote cca 300,- eur. Podľa jej prianí, zaplatil

pre ňu kúpnu cenu značkového oblečenia, spodnej bielizne a iné. Na trávenie času s ňou, vynaložil finančné prostriedky rádovo v stovkách až tisíckach eur. Tieto peniaze, hoci sa jedná o vysokú sumu, ale ani v pomernej sume pripadajúcej na jej podiel, nepožaduje späť. V tomto smere je potrebné odlíšiť sumu 13.000,- eur, ktorú jej poskytol na základe ústnou formou uzavretej zmluvy o pôžičke z mesiaca decembra 2016, pre účely splatenia dlhov jej spoločnosti v konkurze, a ktoré sa zaviazala, mu splatiť. Ďalej uviedol, že krátko po tom, čo žalovanej poskytol poslednú sumu pôžičky vo výške 1.000,- eur, ukončila s ním vzťah. Podľa jeho názoru, jedinou jej snahou bolo od neho vylákať peniaze, čo je konanie v rozpore s dobrými mravmi.

7. V podaní zo dňa 4.3.2019 žalovaná zotrvala na tom, že žalobca jej v období od januára 2017 do januára 2018 dobrovoľne na účet poukazoval finančné prostriedky v celkovej výške 13.000,- eur s tým, že ich má považovať za príspevok na domácnosť a na ostatné výdavky, ktoré súviseli s trávením ich spoločných chvíľ, so životným štýlom. V období od decembra 2016 do marca 2018 každý víkend od soboty do pondelka viedli na adrese jej trvalého bydliska U. č. 171, spoločnú domácnosť. Žalobca nepredložil dôkazy o tom, že by u neho zisťovala, aké sú jeho majetkové pomery. Popierala, že by mu ako osobe, ktorú pozná dva mesiace, rozprávala o jej podnikaní v rámci spoločnosti ROANY, spol. s r.o., Cigeľ č. XXX., IČO: 47 005 793. Ak mal žalobca informácie o jej podnikaní, či majetkových pomeroch, tak len tie, ktoré sú dostupné z verejných zdrojov. Svoje povinnosti voči uvedenej spoločnosti si od októbra 2016 do septembra 2017 riadne a včas plnila a dlh, ktorý mala nebol dlhom, ktorý by nebola schopná splácať, čo jej môže potvrdiť aj správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Martina Válková. Poslednú splátku zaplatila v mesiaci septembri 2017 a žalobca len hľadá, čo by proti nej využil. Ako dôkaz predložila Uznanie záväzku a splátkový kalendár zo dňa 17.10.2016. Poukázala na to, že v mesiaci decembri 2016 mala už zaplatené prvé tri splátky a finančne na tom bola slušne a stabilne. Uviedla, že dôkazom toho je skutočnosť, že na osobnom účte mala vlastné finančné prostriedky vo výške 8.531,- eur, a teda žiadnu pôžičku nepotrebovala. Okrem toho, má vždy k dispozícii rezervu finančných prostriedkov v hotovosti a tiež iné rezervy, i keď žije skromne. Ako osoba, ktorá je v ekonómii a vo finančnej oblasti vysokoškolsky vzdelaná, by nikdy zmluvu o pôžičke v inej ako písomnej forme neuzavrela, a už vôbec nie na takú vysokú sumu ako je 13.000,- eur. Na jej maximálnu precíznosť, zodpovednosť a spoľahlivosť sa vždy mohli spoľahnúť aj jej nadriadení v inštitúciách a finančných spoločnostiach, v ktorých pracovala. Predmetom jej pracovnej náplne bol pohyb financií a tiež právne dokumenty. Klientom zabezpečovala ochranu a bezpečnosť. Písomnú zmluvu o pôžičke, ako právny úkon by bola schopná pripraviť za krátku chvíľu a nikdy by seba neohrozila ústnou formou uzavretou zmluvou o pôžičke, bez základných obsahových náležitostí. So žalobcom sa zoznámila v mesiaci septembri 2016, cez internetovú zoznamku. V tom čase si vážnu známosť nehľadala, lebo mala z rodinných dôvodov naplánovaný odchod do zahraničia. Konkrétne išlo o jej kontakt so synom, ktorý študoval v Nemecku a o kontakt s bývalým manželom, keďže sa spoločne starajú o dve deti, a ktorý žil a pracoval v Nemecku. Syn plánoval štúdium dokončiť v Nemecku. Dcéra tiež plánovala študovať v zahraničí. Všetci chceli byť blízko seba. Jej plánovaný odchod a jeho dôvody môžu jej dosvedčiť deti a bývalý manžel. Dôvodom jej odchodu do zahraničia neboli finančné problémy. Cez internet hľadala spoločnosť kamaráta, s ktorým by sa občas išla prejsť, posedieť si. Do obdobia, kým odíde do zahraničia (marec 2017), sa cítila osamelá. Vo svojej komunikácii pred žalobcom, sa takto pravdivo a úprimne, prezentovala. Popierala jeho tvrdenia, že ho chcela využiť. Po ich rozchode sa žalobca držal verzie, že je podvodníčka, ktorá si všetko naplánovala a predstierala lásku, aby od neho vylákala peniaze, a že on spraví všetko preto, aby tie peniaze dostal späť. O pár mesiacov, po porade s právnikom prišiel s upravenou novou verziou, že ho údajne v jej zlej finančnej situácii požiadala o pôžičku, a že ústnou formou uzavreli zmluvu o pôžičke. Pri svojom tvrdení, chce sumy aj termíny „napasovať“ na konkurz spoločnosti ROANY, spol. s r.o., Cigeľ č. XXX, IČO: 47 005 793, pričom sa rozchádza v skutočných faktoch. Z prvej ich písomnej komunikácie žalobca vedel, že ona nehľadá vážnu známosť. Z následnej písomnej komunikácie je zrejmé, že si chcel stále telefonovať, posedieť na káve a ona sa mu vyhýbala, stretnutia odkladala. Napriek tomu intenzívne o ňu prejavoval záujem, neprekážala mu ani väčšia vzdialenosť. Žalobcovi vadilo, že sa stretávajú po hoteloch, že môže u nej prespávať len potajomky, že musí odchádzať. Nechcel, aby odišla do zahraničia, chcel s ňou byť čo najčastejšie, plánoval dovolenky, lyžovačky, rozhadzoval peniaze na ich výlety. Dovtedy si ona vo svojom súkromnom živote, nefinancovala také drahé aktivity. Z dôvodu, aby ju ohúrila, jej kúpil drahý objektív Canon za kúpnu cenu 800,- eur. Vo vzťahu sa štedro prezentoval, čo si ona vysvetľovala tak, že pre podnikateľa z Trnavského kraja je to bežné. Nakoniec uverila, že mu na nej záleží a svoje plány na odchod do zahraničia zrušila a začali v jej domácnosti bývať. Výšku sumy 1.000,- eur, ktorú jej žalobca poukazoval na účet, si sám určil. Predtým sa vyjadril, že jeho bývanie u nej bude niečo stať, a či ju tie peniaze neurazia, že sa chce o ňu postarať, že je s ňou veľmi šťastný, že nechce nikoho využívať.

Keďže sa prezentoval ako úspešný a zabezpečený, súhlasila a svoje číslo účtu mu v mesiaci decembri 2016, oznámila. Je absurdné uveriť tomu, že by peniaze, na ktoré ako sám uvádza, musel dlhšiu dobu šetriť, požičal neznámej žene s finančnými problémami a bez písomnej zmluvy o pôžičke. Poukázala na to, že ak by sa jednalo o zmluvu o pôžičke, žalobca by ako účel platby označil poznámkou: pôžička, alebo niečo podobné. Žalobca koná podvodne, keď si na ňu takéto niečo vymyslel a domáha sa vrátenia peňazí, ktoré použili na spoločný účel. Približne 11 víkendov v období december 2016 až marec 2018, boli spolu na lyžovačke, dovolenke alebo na iných pobytoch. Zvyšné víkendy býval v jej domácnosti a len výnimočne sa stalo, že prespal jednu noc, počas dvoch víkendov bola chorá a tak sa, nestretli. Do jeho domácnosti ona prichádzala len raz za tri mesiace a v 95% len na jednu noc. Častejšie ju ani nevolal, lebo v jej domácnosti bol bez starostí a obskakovaný a ona sa necítila byť u neho, vítaná. Žalobca ku nej prichádzal vždy v sobotu na obed, užíval jej majetok, spotrebovával energie, stravoval sa, spoločne viedli životný štýl, ktorý určoval a míňal s ňou peniaze z príspevku, ktorý jej poukazoval na účet, odchádzal od nej v pondelok dopoludnia. Okrem toho, využíval aj iné výhody ich spoločného života, jej matka ho vždy pohostila, nabalila jedlom, prespával u nej. V sobotu ku nej (žalovanej) prichádzal s prázdnu veľkou cestovnou taškou, ktorú si domov odnášal s navareným jedlom, napečenými dobrotami. On jej priniesol zvyšky zo záhrady: rajčiny, uhorky, marhule, hrozno a dvakrát aj rybu. Nikdy neurobil na víkend nejaký nákup, všetko ona zabezpečovala. Ani to od neho nežiadala, lebo to vedela z príspevku, ktorý jej poskytoval, pokryť. Varianta, aby býval u nej, bola vtedy najvhodnejšia. Žalobca pracoval a mal maloletú dcéru v regióne Trnava. Od decembra 2016, sa začala o všetko starať a hradiť výdavky, ktoré súviseli s ich spoločným životom. Každú sobotu ho čakala, v týždni nakúpila potraviny, prácu na víkendy rušila, lebo chcela, aby boli spolu. Všetko robila, ako v riadnom vzťahu: nakúpila, navarila, oprala, zabezpečovala kúrenie, vytvárala komfort, jej deti sa s ním delili o domov. Na adrese U., zrekonštruovala jednu neobývanú miestnosť a to komoru na spálňu, aby mali súkromie. Z peňazí, ktoré jej žalobca poskytol, kúpila manželskú posteľ, televízor, nábytok, všetko čo bolo potrebné do spálne. Má svedkov, od ktorých tieto veci zakúpila. Žalobca zabezpečil do novej spálne set na príjem (Skylink). Na mesačné platby za pripojenie, od nej požadoval z jeho príspevku po 50,- eur. Uviedla, že navýšenie platieb za energie za obdobie, keď u nej býval, vie preukázať. Z titulu dodávok plynu jej bol v mesiaci novembri 2017, po 11 mesiacoch spoločného bývania, vyúčtovaný nedoplatok 319,- eur. Na jeseň 2017 po prvýkrát musela zakúpiť drevené brikety do kachlí. Dôvod spočíval v tom, že musela posilniť vykurovanie cez víkendy a sviatky. Za brikety s dopravou zaplatila 220,- eur z príspevku, ktorý jej poskytoval. Po ukončení vzťahu, jej dodávateľ plynu znížil zálohové platby z 86,- eur na 56,- eur mesačne. Do obdobia, kým počas víkendov nebývali spoločne v jej domácnosti, sa stretávali na hoteloch. Určite to nebolo lacné, a preto ho chápe, že sa chcel u nej doma stretávať. Dôkazy o výdavkoch, ktoré predložil, navýšil vo svoj prospech. Skutočné platby, realizované jeho kartou len dokazujú, aké sporadické a nízke boli jeho výdavky, počas výletov a dovolení. Výdavky, okrem ubytovania, platila ona z príspevku, ktorý jej na tento účel poskytoval. Podľa údajov z účtu žalobcu, a to odchádzajúcich platieb (ak tvrdí, že všetko platil on), by na výletoch hladovali. Počas spoločných aktivít, navštevovali 1 až 2 krát denne reštaurácie alebo robili nákupy v potravinách, cenu platila ona a to v hotovosti. V listinných dôkazoch (výpisoch z účtu), ktoré predložil sú aj údaje o výdavkoch, ktoré mal na svoje deti alebo na seba (napr. dňa 15.3.2017 v predajni v Tezenis v Ríme, zakúpil svojej maloletej dcére legíny a tielko). Prehnane tiež navýšil svoje výdavky na stravu a vstupy za 3 dni v Ríme: 600,- eur, pričom ona, a tiež v iných mestách, na 70% platila stravu. Uvedené platí aj o ostatných výdavkoch v predložennom výpise. Opakovane uviedla, že príspevok, ktorý jej poukazoval na účet bol určený na stravu, energie, palety na kúrenie, zariadenie spálne a tiež na výdavky, ktoré súviseli s ich životným štýlom, napr. nákup oblečenia, návštevy reštaurácií, nákup darčiekov pre ich rodiny, financovanie výdavkov na dovolenkách, lyžovačkách, športových aktivitách - tenis, plávanie, cyklistika, pobyt v kúpeľoch a iné výlety. Okrem toho žalobca požadoval, aby peniaze, ktoré jej poukazoval na účet, použila nielen na úhradu nákladov spojených s jeho bývaním u nej, ale tiež na starostlivosť o seba, aby bola reprezentatívnou partnerkou. Uvedené vie aj preukázať písomnou komunikáciou. Na spoločných výletoch platila i cestovné: metro, taxi, parkoviská. V hodnote 1.148,- eur celkovo, mu zakúpila oblečenie, o čom má k dispozícii doklady. Z príspevku od žalobcu si financovala náklady na topánky, účes, vizáž, cestovné, ktoré vznikli v súvislosti s účasťou na svadbe jeho dcéry, vrátane kúpy daru. Žalobca jej prispel len na kúpnu cenu šiat. Pokiaľ ide o Rajecké kúpele, zaplatil 2 krát jednorazové vstupy na kúpanie a ona zase financovala obed a večeru, tak ako vždy. Doklady o zaplatení, si ale neodkladala. Žalobca dobre vedel, že vždy zobrala 100,- eur až 400,- eur v hotovosti podľa toho, na ktoré miesto a na koľko dní, išli. Spoločne ich míňali, najmä na večere a iné jedlo, keďže na dovolenkách mali vopred predplatené len raňajky. Opakovane uviedla, že vzniknuté výdavky na 70% platila ona z hotovosti, ktorú mala so sebou. Po mesiaci septembri 2017 začal na ňu tlačiť, aby uzavreli manželstvo, chcel sa ku nej natrvalo nastáňovať, pritom nebral ohľad na svoju maloletú dcéru. V tom

čase začala mať prvé pochybnosti o tom, či jeho obetavosť a ochota sú úprimné. Dôvodom toho, že jej prestal na spolužitie prispievať bolo to, že pominulo očarenie zo vzťahu a to, že si uvedomil, že plány o manželstve mu nevyjdú. Vo februári 2018 chcel znova hovoriť o ich budúcnosti. Vtedy sa jej prvýkrát zdôveril, že má dlhy, že je dlžníkom a vyhýba sa svojej povinnosti zo súdneho rozhodnutia. Veriteľom bola obchodná spoločnosť, pre ktorú pracoval a vedome poškodil. Vyjadril sa, že s ňou má plány, že po uzavretí manželstva na ňu prepíše majetok. Po oznámení tejto skutočnosti, zostala v šoku. V mesiaci marci 2018 po hádke, keď zase na ňu tlačil, zbalil si veci a odsťahoval sa. Ústnou formou uzavretú zmluvu o pôžičke si vymyslel. Takéto konanie je blízke a vlastné jeho mentalite. Z jeho strany ide o spôsob, ako skúsiť peniaze získať späť, nič jej „nedarovat“ z dôvodu, že ich vzťah nevyšiel tak, ako si to on naplánoval.

8. Žalobca označil dôkazy: výpis z obchodného registra na spoločnosť ROANY, spol. s r.o., Cigeľ č. 171, IČO: 47 005 793, výpis z Obchodného vestníka č. 237/2017, pohyby na účte, predžalobná výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 12.10.2018, podací hárok, výpis z účtov, výpis z internetovej stránky booking.com.

9. Žalovaná označila dôkazy: odpoveď na výzvu na zaplatenie zo dňa 23.10.2018, Uznanie záväzku a dohoda o splátkach zo dňa 17.10.2016, výpis z účtu, SMS komunikácia, vyúčtovanie nedoplatku zo dňa 31.10.2017, vyúčtovanie preplatku zo dňa 21.9.2018.

10. Postupom podľa § 181 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku, sa žalobca na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu pridržiaval argumentácie, uvedenej v žalobe a vo vyjadrení k odporu s tým, že právne posúdenie uplatneného nároku je vecou súdu, a ak by absentoval dôvod, na základe ktorého žalovanej poskytoval na účet po dobu 13 mesiacov po 1.000,- eur, tak súd ho mal nárok posúdiť ako: o vydanie bezdôvodného obohatenia.

11. Postupom podľa § 181 ods. 1 veta druhá Civilného sporového poriadku, sa žalovaná na pojednávaní pridržiavala svojich doterajších písomných podaní s tým, že zo strany žalobcu ide o vykonštruované tvrdenia. Peniaze, ktoré jej poskytol na účely spoločného bývania a životného štýlu, chce takýmto spôsobom dostať späť, lebo mu vzťah s ňou, nevyšiel.

12. Podľa § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností, môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

13. V zmysle citovaného ustanovenia zákona, súd môže vyzvať stranu sporu na doplnenie tvrdení najmä vtedy, keď ich predložila ako nedostatočne substancované.

14. Žalobca vo svojom prednese na pojednávaní, a tiež postupom podľa § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku uviedol, že rovnako ako žalovaná i on si hľadal známosť na komunikáciu, stretávanie s tým, že budúcnosť vzťahu závisí od jeho vývoja. V tom čase bol rozvedený, súdnym rozhodnutím mal do osobnej starostlivosti zverenú maloletú N. Spolu s ním bývali v rodinnom dome aj dve plnoleté deti. Náklady na bývanie, stravu všetkých členov domácnosti, prevádzku nehnuteľnosti, predstavovali mesačne 1.000,- eur. Väčšinu nákladov financoval sám. Pôsobil ako samostatne zárobkovo činná osoba a jeho mesačné príjmy boli na úrovni od 1.000,- eur do 2.000,- eur mesačne. Počas víkendov chodil do hôr, na turistiku, lyžovať, plávať. Takýmto aktivitám sa spoločne venovali aj so žalovanou. Po zoznámení sa, v súvislosti so svojím spôsobom života mu povedala, že je skromná a nenáročná. Poznala však veľa miest, kde chodila i na wellness pobyty a tiež poznala luxusné hotely, ktoré navštevovala. V tom čase pracovala ako veštica, ďalej absolvovala kurz koučov. Po prvýkrát sa stretli na obede v Bratislave, kde sa zúčastňovala školenia, následne na hoteli a potom ho pozvala do Cigľa, kde bývala. V súvislosti s ROANY, spol. s r.o., Cigeľ č. XXX, IČO: 47 005 793 sa vyjadrila, že spoločnosť sa dostala do konkurzu, má dlhy, ktoré ona musí zaplatiť. Dňa 30.11.2016 boli v kúpeľnom dome v Bojniciach. Počas komunikácie mu povedala, ako sa dostala do finančných problémov, že výška dlhu predstavuje 13.000,- eur, a na úhradu ktorého má povolené splátky po 1.000,- eur mesačne. Z dôvodu, aby mohla dlh splatiť, bude musieť za prácou vycestovať do zahraničia, čo ale nechce, pretože by musela opustiť niektoré aktivity, vykonávané na Slovensku. Požiadala ho o pôžičku po 1.000,- eur mesačne s tým, aby jej ich poukazoval od januára 2017 do januára 2018, a to pred dátumom splatnosti, ktorý mala dohodnutý so správkyňou konkurznej podstaty. Podľa jej vyjadrení, v tom čase (dňa 30.11.2016) mala ešte nejaké peniaze k dispozícii. Na rozmyslenie (či bude návrh žalovanej akceptovať), si dal dobu dvoch až troch týždňov.

Dobu vrátenia poskytnutých finančných čiastok, si nedohodli. V domácnosti žalovanej prespal niekedy aj dve noci, jeho oblečenie za účelom, aby mu ho oprala, tam nezostávalo. Spoločne užívali spálňu (pôvodne komora), ktorej stav sa počas trvania vzťahu, nemenil. V súvislosti so svojimi príchodmi, jej niekedy priniesol úrodu zo záhrady, mäso, divinu, ryby. So synom žalovanej sa v dome U. nestretol. Do jej domácnosti prichádzal na obed, ktorý ale pripravila i pre seba a dcéru. Podľa jeho názoru, náklady na nákup potravín na prípravu obedu, nemala vysoké. V tejto súvislosti uviedol, že cena obedného menu v reštaurácii je okolo 4,- eur. Často chodili aj do domácnosti jej matky, poprechádzať sa po lokalite Chvojnica, pričom jej pomáhal pri prácach na záhrade, ona im vždy pripravila obed. Na večeru si dali (so žalovanou) chlebič s nátierkou a zeleninou, alebo iné jedlo. So žalovanou sa stravovali i v reštauračných podnikoch, kde si objednávali bežné jedlo, ktorých cena predstavovala sumu 10,- eur až 15,- eur na osobu. Vzniknuté výdavky, platil on. Počas trvania vzťahu, žalovaná len dvakrát zaplatila cenu jedla, objednaného v reštaurácii. Do jej domácnosti prichádzal i počas sviatkov, na jednu až dve noci. Za skyling, montáž ktorého jej do nehnuteľnosti v U. zabezpečil, žalovaná z titulu pripojenia platila ročný poplatok cca 55,60 eur. Náklady na vykurovanie rodinného domu mala rovnaké, bez ohľadu na počet osôb, ktoré v ňom bývali. Pokiaľ ide o ohrev vody, tak prietokový ohrievač mal zásobník. Zotrval na tom, že financoval aj výdavky vzniknuté pri spoločných aktivitách: dovolenkových pobytoch, vrátane lyžovačiek, wellness pobytov, výletov, účastiach na vystúpeniach hudobných skupín, prehliadok pamiatkových oblastí, atď., a to okrem dopravy a ubytovania za výlet do Ríma, ktorého cenu platila žalovaná (ostatné výdavky platil on). Popieral, že by so žalovanou sa pred spoločnými aktivitami dohodli, že v akej výške ona zoberie so sebou finančnú hotovosť. Pokiaľ ide o oblečenie, kupovali si ho navzájom, a to pri príležitosti sviatkov. Potvrdil, že je voči nemu vedené exekučné konanie o vymoženie pohľadávky spreď 20 rokov, na zaplatenie ktorej nemal k dispozícii peniaze.

15. Žalovaná vo svojom prednese, a tiež postupom podľa § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku uviedla, že ide o náhodu, že suma 1.000,- eur, ktorou jej žalobca prispieval na domácnosť a spoločné aktivity bola rovnaká ako suma, ktorú na základe Uznania záväzku a dohody o splátkach zo dňa 17.10.2016 platila veriteľovi: ROANY, spol. s r.o., Cigel' č. XXX, IČO: 47 005 793 (v konkurze), v mene ktorého ako úpadcu konala JUDr. Martina Váľková, správkyňa. V mesiaci decembri 2016 uhradila správkyni, na základe dohody o splátkach, už tri splátky. Dňa 30.11.2016 v Bojniciach jej žalobca vyznal svoje city. Reagovala slovami, aby sa na ňu neviazal, pretože v mesiaci marci 2017 odchádza do zahraničia. O poskytnutie pôžičky ho nežiadala, peniaze nepotrebovala. V mesiaci decembri 2016 boli spoločne na dovolenke v Tatrách, kde ju požiadal, aby do zahraničia neodchádzala, že chce s ňou tráviť viac času, že jej bude poskytovať peniaze. Slová, ktoré jej povedal, ju šokovali, ale súhlasila. Keď sa so žalobcom spoznali, mala založenú živnosť s predmetom: sprostredkovateľská a finančná činnosť, s ktorou činnosťou ale končila, z dôvodu naplánovaného odchodu do zahraničia (marec 2017). V tom čase dosahovala príjmy vo výške 800,- eur až 1.000,- eur mesačne, a to na základe vykonávanej práce: fotografovanie, predaj byliniek, veštenie, maľovanie, poskytovanie súkromných hodín maľovania. V priebehu konania uviedla, že podnikateľskú činnosť ukončila už dňa 30.6.2013. Pred zoznámením so žalobcom, mala v rôznych formách vytvorené úspory v objeme cca 15.000,- eur. Počas trvania vzťahu, jej mesačné príjmy boli na úrovni 600,- eur až 800,- eur. Pokiaľ ide o spoločnosť ROANY, spol. s r.o., Cigel' č. XXX, IČO: 47 005 793, ťažiskom jej činnosti bolo sprostredkovanie prepravy. Pred zoznámením sa so žalobcom žila skromne, len jedenkrát bola na exotickej dovolenke. Výdavky, ktoré mala pre seba a dcéru, predstavovali sumu 600,- eur mesačne: zálohové platby za dodávané energie, poplatky za odpad, poistné, cestovné, strava, oblečenie, drogéria, lieky, poplatky za základnú umeleckú školu, náklady na štúdium na gymnáziu, ktoré dcéra navštevovala. Náklady na štúdium syna, financoval jej bývalý manžel. Spoločné plány s jej bývalým manželom a deťmi mali také, že budú bývať a pôsobiť vo Švajčiarsku. V súvislosti s príchodmi žalobcu do domácnosti, sa jej zvýšili náklady o sumu 100,- eur mesačne. Pred príchodom žalobcu urobila nákup potravín v hodnote do 80,- eur. Pripravovala raňajky, obedy, večere. Keď odchádzal nabalila mu jedlo, a to aj pre jeho deti. V súvislosti so spoločnými aktivitami ceny položiek, platených platobnou kartou, financoval žalobca. Všetky položky platené v hotovosti, zase financovala ona. Podľa toho, na ktoré miesto išli, sa dohodli hotovosť v akej výške má zobrať. Na spoločné aktivity v okrese Prievidza, to bola suma 100,- eur a na spoločné aktivity mimo okresu Prievidza alebo v zahraničí, suma 400,- eur až 600,- eur. Žalobca zaplatil platobnou kartou cenu jedla, občerstvenia v celkovej sume cca 105,- eur. Do domácnosti jej matky tiež prichádzali, pričom prespali jednu alebo dve noci. Na úhradu nákladov s tým spojených, jej (matke) finančne prispela.

16. Z výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že dňa 3.1.2017, dňa 6.2.2017, dňa 6.3.2017, dňa 6.4.2017, dňa 5.5.2017, dňa 5.6.2017, dňa 7.7.2017, dňa 7.8.2017, dňa 7.9.2017, dňa 9.10.2017, dňa 8.11.2017, dňa 4.12.2017 a dňa 5.1.2018 poukázal na účet žalovanej po 1.000,- eur, s poznámkou: „Anička“.

17. Žalobca prostredníctvom zástupcu na určenom termíne pojednávania uviedol, že žalovaná požadovala, aby poznámka z hľadiska účelu platby bola: „M.“

18. Žalovaná k predloženému výpisu z účtu žalobcu uviedla, že neobsahuje údaj o tom, že účelom poskytnutia finančných prostriedkov po 1.000,- eur, by bola pôžička.

19. Z výpisu z obchodného registra ROANY, spol. s r.o., Cigeľ č. XXX, IČO: 47 005 793 vyplýva, že spoločnosť vznikla dňa 1.2.2013, že jej konateľom a spoločníkom je žalovaná, že uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 38K 45/2015-138 zo dňa 22.1.2015 bol na jej majetok vyhlásený konkurz, a že za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. Martina Válková. Uznesenie bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 19/2015 dňa 29.1.2015, s účinkami zverejnenia dňa 30.1.2015.

20. Z výpisu z Obchodného vestníka č. 237/2017 „Konkurzy a reštrukturalizácie“, okrem iného vyplýva, že konateľka uvedenej spoločnosti (žalovaná) pred vyhlásením konkurzu podala trestné oznámenie na V. pre prečin sprenevery zverených finančných prostriedkov vo výške 11.250,- eur. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Prievidza uznesením zo dňa 22.2.2016 konanie zastavilo, pretože bolo nepochybné, že sa skutok nestal. Z výpisu z obchodného vestníka ďalej vyplýva, že v účtovníctve spoločnosti však bola suma 11.250,- eur evidovaná ako zostatok na pokladni a zaúčtovaná ako pôžička bez toho, aby sa v účtovníctve nachádzala zmluva o pôžičke. Správkyňa konkurznej podstaty dňa 26.4.2016 podala proti žalovanej žalobu o zaplatenie sumy 11.250,- eur s príslušenstvom, titulom náhrady škody. Dňa 17.10.2016 medzi správkyňou konkurznej podstaty úpadcu a žalovanou bola uzavretá dohoda o splátkach o zaplatení sumy 11.250,- eur s 8,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 11.250,- eur od 1.7.2015 do zaplatenia, ktorý dlh sa žalovaná zaviazala zaplatiť v splátkach nasledovne: 1. splátka 1.000,- eur najneskôr do 20.10.2016, 2. splátka 1.000,- eur najneskôr do 20.11.2016, 3. splátka 1.000,- eur najneskôr do 20.12.2016, 4. splátka 1.000,- eur najneskôr do 20.1.2017, 5. splátka 1.000,- eur najneskôr do 20.2.2017, 6. splátka 1.000,- eur najneskôr do 20.3.2017, 7. splátka 1.000,- eur najneskôr do 20.4.2017, 8. splátka 1.000,- eur najneskôr do 20.5.2017, 9. splátka 1.000,- eur najneskôr do 20.6.2017, 10. splátka 1.000,- eur najneskôr do 20.7.2017, 11. splátka 1.000,- eur najneskôr do 20.8.2017, 12. splátka 250,- eur najneskôr do 20.9.2017, plus vyčíslený úrok z omeškania s tým, že ak dodrží splátkový kalendár pod bodom 1. až 11., úrok z omeškania bude predstavovať 1/2 zo zákonného úroku z omeškania, t. j. 4,025% ročne zo sumy 11.250,- eur od 1.7.2015 do zaplatenia. V prípade omeškania s úhradou čo i len jednej splátky, resp. neplnenia povinností dlžníka, sa mal stať splatným celý dlh. Okresný súd Prievidza v konaní č. 11Cb 13/2016, uzavretý súdny zmierny schválil.

21. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že z obchodného registra vyplýva, že spoločnosť ROANY, spol. s r.o., Cigeľ č. XXX, IČO: 47 005 793 mala finančné ťažkosti, keďže dňa 22.1.2015 bol na jej majetok vyhlásený konkurz. Podľa Uznaní záväzku a dohody o splátkach zo dňa 17.10.2016, okrem sumy 11.250,- eur mala úpadcovi na účet jeho správkyne zaplatiť aj úroky z omeškania. Výška dohodnutých mesačných splátok predstavovala 1.000,- eur a podľa jeho názoru, by bolo veľkou náhodou, že by žalovanej poukazoval na účet po 1.000,- eur za situácie, že by ako strany sporu, neuzavreli zmluvu o pôžičke.

22. Žalovaná zotrvávala na svojom tvrdení, že ide o veľkú náhodu, že suma 1.000,- eur, ktorou jej žalobca prispieval na domácnosť a spoločné aktivity, bola v rovnakej výške ako suma, ktorú na základe Uznaní záväzku a dohody o splátkach zo dňa 17.10.2016 platila veriteľovi, a v mene ktorého konala správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Martina Válková. Úroky z omeškania, ktoré okrem sumy 11.250,- eur mala tiež zaplatiť, predstavovali vo finančnom vyjadrení 700,- eur. Na plnenie v splátkach mala k dispozícii dostatok finančných prostriedkov.

23. Vo výpise z účtu žalovanej je uvedený: začiatkový stav: 5.265,82 eur dňa 1.12.2016, kredit spolu: 5.247,04 eur, debet spolu: 1.981,40 eur, konečný stav: 8.531,46 eur dňa 31.12.2016.

24. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu k uvedenému listinnému dôkazu uviedol, že nie je zrejmé, ako bola suma 8.531,46 eur, ustálená. Ak by aj suma 8.531,46 eur bola správna, na

úhradu dlžného zostatku na základe Uznania záväzku a dohody o splátkach zo dňa 17.10.2016, by nepostačovala.

25. Žalovaná uviedla, že v mesiaci decembri 2016 na základe Uznania záväzku a dohody o splátkach zo dňa 17.10.2016, uhradila tri splátky a ešte mala k dispozícii sumu 8.531,46 eur. Podľa jej názoru, údaje vo výpise z účtu, ktorý predložila sú jednoznačné.

26. Žalobca uviedol, že žalovaná nepredložila úplný výpis z účtu, z ktorého by bolo možné zistiť, akým spôsobom od mesiaca januára 2017 do mesiaca januára 2018 disponovala so svojimi finančnými prostriedkami a i so sumou 1.000,- eur, ktorú jej poukazoval z titulu uzavretej zmluvy o pôžičke.

27. Z výpisu z účtu žalobcu a z internetovej stránky booking.com vyplývajú nasledovné údaje: dňa 6.1.2017 až 9.1.2017 rezervácia Penziónu Thorerhof 264,- eur, dňa 17.1.2017 transakcia platobnou kartou 3,46 eur, miesto: Megashop SK, s.r.o. Prievidza, dňa 8.3.2017 transakcia platobnou kartou 40,- eur, miesto: biglietteriamusel.vatican, dňa 15.3.2017 transakcia platobnou kartou 193,- eur, miesto: Retail Italia Network, dňa 15.3.2017 transakcia platobnou kartou 48,60 eur, miesto: Tezenis 777, Rím, dňa 16.3.2017 transakcia platobnou kartou 69,80 eur, miesto: EX-J EX SRL, Rím, dňa 7.4.2017 záloha 50,- eur, Penzión Panda, dňa 7.4.2017 transakcia platobnou kartou 43,- eur, miesto: Modranské pivnice, dňa 10.4.2017 transakcia platobnou kartou 28,- eur, miesto: Modranské pivnice, dňa 2.5.2017 transakcia platobnou kartou 59,98 eur, miesto: internet Fotoservice, dňa 22.6.2017 transakcia platobnou kartou 9,60 eur, miesto: Gebrueder Heinemann, dňa 22.6.2017 transakcia platobnou kartou 11,20 eur, miesto Marketplace Wien, dňa 22.6.2017 transakcia platobnou kartou 7,- eur, miesto: Sun express Turkey, dňa 29.6.2017 transakcia platobnou kartou 11,48 eur, miesto: Grupk Dnc Gida San.Ve, dňa 30.6.2017 transakcia platobnou kartou 4,90 eur, miesto: Flughafen Wien Parken 43, dňa 7.8.2017 transakcia platobnou kartou 138,- eur, miesto: Predpredaj: SK, dňa 7.9.2017 transakcia platobnou kartou 82,87 eur, miesto: www.ASOS.com, dňa 18.9.2017 transakcia platobnou kartou 5,50 eur, miesto: kvetinárstvo, dňa 18.9.2017 transakcia platobnou kartou 7,99 eur, miesto: RPL, spol. s r.o., dňa 18.9.2017 transakcia platobnou kartou 4,40 eur, miesto: McDonald, dňa 19.9.2017 transakcia platobnou kartou 46,- eur, miesto: Michell Fashion, dňa 19.9.2017 transakcia platobnou kartou 10,58 eur, miesto: PJ015, dňa 2.10.2017 140,- eur (šaty na svadbu - preplatenie), dňa 14.11.2017 platba platobnou kartou 128,- eur, miesto: Predpredaj: SK, dňa 31.10.2017 čerpanie úveru platobnou kartou 42,- eur, miesto: Aphrodite, dňa 20.11.2017 transakcia platobnou kartou 2,09 eur, miesto: Zdroj predajňa 002, dňa 19.12.2017 čerpanie úveru platobnou kartou 8,20 eur, miesto: Happy end club, LM, DE, dňa 19.12.2017 čerpanie úveru platobnou kartou 30,40 eur, miesto: Happy end club, LM, DE, dňa 19.12.2017 čerpanie úveru platobnou kartou 296,91 eur, miesto: TM-BP, dňa 16.1.2018 čerpanie úveru platobnou kartou 22,10 eur, miesto: Salaš Kl'ak, dňa 16.1.2018 čerpanie úveru kreditnou kartou 34,- eur, miesto: Aphrodite, dňa 26.2.2018 čerpanie úveru kreditnou kartou 91,- eur, miesto: Gletscherjet 5, dňa 22.2.2018 až 25.2.2018 Booking.com Kaprun 510,- eur, dňa 26.2.2018 čerpanie úveru kreditnou kartou 7,70 eur, miesto: Gipfelrestaurant, dňa 6.3.2018 čerpanie úveru kreditnou kartou 28,80 eur, miesto: Slovenské liečebne.

28. Žalobca k predloženému výpisu z účtu uviedol, že žalovaná na rozdiel od neho nepredložila žiadne dôkazy o tom, aké náklady financovala. Dňa 6.1.2017 až 9.1.2017 boli na lyžovačke v Rakúsku, zaplatil cenu pobytu 264,- eur, v ktorej boli zahrnuté raňajky, ďalej vstupné na vlek pre dve osoby, ktorá suma spolu so stravou, s občerstvením v reštaurácii a bufete dosiahla 200,- eur. Od 11.3.2017 do 16.3.2017 boli na dovolenkovom pobyte v Ríme, cenu za ubytovanie, letenky, vrátane raňajok platila žalovaná v sume do 500,- eur. On financoval posedenia v reštauráciách, mal k dispozícii hotovosť 500,- eur až 600,- eur. Zaplatil cenu vstupov (cestovateľský balíček) do pamiatkových oblastí (40,- eur, 193,- eur). Na jednej z večerí, si objednali morské plody za 120,- eur. Suma 48,60 eur a 69,80 eur bola pravdepodobne cena oblečenia. Vo výpise z účtu, ktorý predložil, sú aj položky o kúpe vecí pre neho a žalovanú a darčiekov pre deti. Dňa 7.4.2017 boli so žalovanou v Penzióne Panda, vopred zaplatil zálohu 50,- eur a po príchode doplatil 150,- eur za ubytovanie, polopenziu a vstup do kúpeľov. Ďalšie výdavky mu nevznikli, pričom nevie o tom, že by nejaké financovala žalovaná. Dňa 7.4.2017 rezervoval pobyt v modranských pivniciach, ktorého sa ale zúčastnili v iný deň, počas ktorého okrem ochutnávky vín, konzumovali i jedlo. Financoval výdavky 43,- eur aj 28,- eur. Dňa 2.5.2017 zaplatil za fotoalbum z dovolenky v Ríme 58,98 eur. V období od 21.6.2017 do 27.6.2017 boli so žalovanou na dovolenke v Turecku. Cenu pobytu, vrátane leteniek platil jeho brat, pretože mu bol dlžný peniaze. Pobyt bol all inclusive, preto na hoteli bolo všetko zdarma. Položky: 11,48 eur, 4,90 eur, sú ceny za občerstvenie počas cesty späť. Dňa 7.8.2017

zakúpil lístky na predstavenie Cigánsky diablo v Bratislave, ktorého začiatok z dôvodu nepriaznivého počasia sa posunul. So žalovanou boli dovtedy v reštaurácii, vzniknuté výdavky platil on. Dňa 7.9.2017 jej zaplatil cenu šiat a keďže jej neboli dobré, predajca mu vrátil peniaze. Následne si objednala iné šaty za 140,- eur, ktorých cenu uhradil. Dňa 18.9.2017 chodili po Prievidzi a výdavky, ktoré mali zaplatil. K dátumu 19.9.2017 a k sume 46,- eur, sa nevedel vyjadriť. Na pojednávaní dňa 10.9.2019 uviedol, že je možné, že si kúpil oblečenie na svadbu svojej dcéry. Dňa 19.9.2017 pravdepodobne v Jednote v Cigli, platil kúpnu cenu potravín 10,58 eur. Dňa 14.11.2017 boli so žalovanou na koncerte skupiny Lucie, vstupenky kúpil v predpredaji cez internetový portál. Dňa 30.10.2017 zaplatil sumu 42,- eur za dva vstupy do kúpeľov v Rajeckých Tepliciach, určite sa zastavili niekde najesť, cenu platil v hotovosti. Dňa 15.11.2017 až 16.11.2017, boli so žalovanou na dovolenke v Tatrách. V poradí išlo o druhý pobyt, cenu ktorého za ubytovanie a raňajky ona platila. Ostatné náklady, však on financoval. V mesiaci decembri 2017 ju pozval do Nízkych Tatier, do hotela Ostredok. Pobyt objednal telefonicky a po príchode zaplatil cenu za ubytovanie, vstupné na vlek, cenu za stravu, celkovo cca 300,- eur. Položka: 8,20 eur a 30,- eur, je cena za občerstvenie, jedlo. Suma 296,91 eur, pozostáva z kúpnej ceny za mikinu pre jeho dcéru a z kúpnej ceny športového oblečenia pre žalovanú. Veci boli kupované v značkovej predajni. Dňa 16.1.2018 boli v Rajeckých kúpeľoch, kde zaplatil dva vstupy (2 krát 17,- eur). Po skončení pobytu sa najedli v reštauračnom podniku Kľak, platobnou kartou uhradil 22,10 eur. V období od 22.2.2018 do 25.2.2018 boli na lyžovačke, pobyt v cene 510,- eur rezervoval. Položka: 7,70 eur je pravdepodobne cena jedla, resp. občerstvenia v reštauračnom podniku. Vstupné na vlek zaplatil v sume 91,- eur. Dňa 6.3.2018 boli v kúpeľoch v Turčianskych Tepliciach, pričom zaplatil 28,80 eur. V súvislosti s ďalšími nákladmi, ktoré pri spoločných aktivitách platil v hotovosti, si pokladničné doklady neodložil.

29. Žalovaná k predloženému výpisu z účtu uviedla, že počas lyžovačky v Rakúsku, v období od 6.1.2017 do 9.1.2017, náklady na stravu platila ona. Žalobca zaplatil asi len cenu za čaj a kávu. Potvrdila, že platobnou kartou zaplatil dňa 8.3.2017 sumu 40,- eur. Všetky platby v hotovosti, ale ona financovala. Položka: 193,- eur predstavovala kúpnu cenu oblečenia (zakúpené pre oboch), uhradenú žalobcom platobnou kartou. Dňa 15.3.2017 zaplatil svojej dcére kúpnu cenu oblečenia za 48,60 eur a dňa 16.3.2017 pre seba za 69,80 eur. Zálohu 50,- eur za ubytovanie v Turčianskych Tepliciach a ďalej 43,- eur zaplatil žalobca. Dohodli sa však, že ona so sebou zoberie peniaze v hotovosti, z ktorých po príchode doplatia cenu za ubytovanie a za stravu. V hoteli, v ktorom boli ubytovaní a i v iných reštauračných podnikoch, sa stravovali. Pokiaľ ide o cenu vstupenky do modranských pivníc, platil ju žalobca, ale v sume okolo 20,- eur. Dňa 2.5.2017 uhradil aj sumu 59,98 eur za fotoalbum, pretože si chcel urobiť radosť. Potvrdila, že i položky: 11,20 eur z 22.6.2017, 7,- eur z 26.6.2017, 11,48 eur z 29.6.2017, 4,90 eur z 30.6.2017, financoval žalobca svojou platobnou kartou, ako náklady za občerstvenie pre oboch, na suveníry, hračky pre svoju dcéru. Cenu vstupeniek na koncert Cigánskych diablov zaplatil, ale cenu jedla za večeru zaplatila ona. Jeho dcéra S. V. mala v mesiaci septembri 2017 svadbu. Žalobca sa ponúkol, že jej (žalovanej) zaplatí kúpnu cenu šiat. K tomu aj došlo a uhradil 82,87 eur (šaty boli vrátené) i 140,- eur, lebo vedel, že s účasťou na svadbe má i ďalšie výdavky. Suma 140,- eur bola nad rámec príspevku, ktorý jej poskytoval vo výške 1.000,- eur. Potvrdila, že platobnou kartou zaplatil dňa 18.9.2017 sumu 5,50 eur (kytka pre jej matku), 7,99 eur, ku ktorej sa ale nevedela bližšie vyjadriť. V uvedený deň boli i v McDonalde a pravdepodobne bola na toalete, keď žalobca kúpil niečo malé za 4,40 eur. Dňa 19.9.2017 si žalobca kúpil v obchode Michell Fashion oblečenie na svadbu svojej dcéry, za 46,- eur. K sume 10,58 eur sa vyjadriť nevedela. Pokiaľ ide o 128,- eur, ktorú zaplatil, išlo o vstupenky na koncert skupiny Lucie, v ktorej ale bola zahrnutá aj cena vstupeniek pre jeho známych. Potvrdila, že dňa 31.10.2017 zaplatil 42,- eur, ale po skončení pobytu v kúpeľoch sa boli najesť na salaši a cenu jedla uhradila ona, v hotovosti. Pokiaľ ide o položku: 2,09 eur zo dňa 20.11.2017, žalobca kúpil niečo v potravinách. Potvrdila tiež, že dňa 19.12.2017 zaplatil platobnou kartou 8,20 eur plus 30,40 eur. Keďže bolo obdobie pred Vianocami, v predajni v Liptovskom Mikuláši za sumu 296,91 eur si pre seba a pre jeho rodinu, kúpili darčeky. Dňa 16.1.2018 platil platobnou kartou sumu 22,10 eur plus 34,- eur, určite vtedy bola na toalete, pretože platby v hotovosti ona realizovala. Potvrdila, že žalobca zaplatil rezervačný poplatok 510,- eur, ale čoho sa týkala suma 91,- eur zo dňa 26.2.2018, uviesť nevedela. Úhradu 7,70 eur zo dňa 26.2.2018, ktorú tiež financoval bola možno za kávu, pivo. V sume 510,- eur bola zahrnutá i cena za raňajky. Obedy a večere platila ona, v hotovosti.

30. Podaním zo dňa 31.10.2017 Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Mlynské Nivy č. 44/a, Bratislava vyzval žalovanú na zaplatenie nedoplatku za fakturačné obdobie od 19.9.2016 do 18.9.2017 vo výške 319,18 eur. Podaním zo dňa 21.9.2018 uvedená spoločnosť žalovanej oznámila, že jej bol vyčíslený preplatok vo výške 315,25 eur (fakturovaná suma: 619,75 eur, prijaté preddavkové platby za opakované

dodávky 935,- eur), a že na základe spotreby zemného plynu v predchádzajúcom období, jej boli stanovené budúce mesačné platby za opakované dodávky v celkovej výške 616,- eur za rok.

31. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu k uvedeným listinným dôkazom uviedol, že z nich nevyplýva, že platila mesačné zálohové platby 85,- eur. Pokiaľ ide o preplatok vyčíslený dňa 21.9.2018 vo výške 315,25 eur, tak je možné z toho logicky vyvodiť, že spotreba zemného plynu v predchádzajúcom časovom období bola nižšia. Ak by bolo pravdivé tvrdenie žalovanej, že u nej býval (čo on popiera), tak by sa napriek tomu spotrebovalo menšie množstvo zemného plynu, keďže bol vyčíslený preplatok.

32. Žalovaná k uvedeným listinným dôkazom uviedla, že v období, keď žalobca s ňou býval, vždy mala za dodávku zemného plynu vyčíslené nedoplatky. V tom čase musela viac kúriť, a to i jednu miestnosť navyše, ktorá im slúžila ako spáľňa. Začala zakupovať pomocný zdroj kúrenia, a to briкеты.

33. V SMS komunikácii (predloženej žalovanou) žalobca písal žalovanej, že asi ju moc chcel, a že to bola chyba a i deti mu to povedali, a že ak tam chce ísť ešte vždy môže, je to len na nej, že má len rok sklz.

34. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu k uvedenému dôkazu uviedol, že z SMS komunikácie vyplýva len jeden dátum (26.3.2018), a že na základe nej nie je možné ustáliť, ako často strany sporu medzi sebou komunikovali. Z hľadiska predmetného sporu, táto komunikácia nie je relevantná, lebo popisuje trvanie vzťahu a rozchod žalobcu a žalovanej.

35. Žalovaná k predloženej SMS komunikácii uviedla, že má k dispozícii i ďalšiu komunikáciu, podľa ktorej je možné zistiť, v ktorých dňoch sa žalobca zdržiaval v jej domácnosti (vtedy si správy nezasielali).

36. Podaním označeným ako: Predžalobná výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 12.10.2018, žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 13.000,- eur. Uviedol, že s ňou v mesiaci decembri 2016 ústnou formou uzavrel zmluvu o pôžičke, v ktorej sa dohodli, že jej v mesačných intervaloch bude na účet poukazovať sumu 1.000,- eur, že dôvodom jej poskytnutia bola skutočnosť, že na majetok ROANY, spol. s r.o., Cigeľ č. XXX, IČO: 47 005 793 bol vyhlásený konkurz, dlhy ktorej spoločnosti musela splácať, a preto sa na neho obrátila so žiadosťou o poskytnutie pôžičky, a že sumu po 1.000,- eur mesačne jej aj na účet poukazoval od 3.1.2017 do 5.1.2018.

37. Podaním zo dňa 23.10.2018 označeným ako: Odpoveď na výzvu na zaplatenie, žalovaná oznámila právnenému zástupcovi žalobcu, že je prekvapená, že žalobca od nej žiada peniaze, ktoré sa jej rozhodol sám dobrovoľne posielat' na účet. Sumu 1.000,- eur mesačne určil on, lebo si uvedomoval, že ona bude mať na neho výdavky, že bude užívat' jej majetok, spotrebovat' energie, stravovat' sa. Predtým, ako jej začal na účet poukazovat' 1.000,- eur mesačne sa vyjadril, že jeho bývanie u nej predsa bude niečo stáť, že sa o to postará, že nechce nikoho využívat'. Uviedla, že žalobca u nej býval každý víkend, sviatky, niekedy aj s maloletou dcérou, okrem len jej občasného prespania u neho alebo spoločných dovoleniek. Chcel, aby spolu bývali, aby mu dala šancu, že ju nechce stratiť. Peniaze, ktoré jej poukazoval na účet mala použiť i na starostlivosť o seba, lebo chcel mať vedľa seba reprezentatívnu partnerku. Ku nej chcel prichádzať čo najčastejšie, prial si, aby bola oddychnutá a na jeho osobu sústredená, aby zanechala prácu cez víkendy, kedy chcel, aby sa mu venovala. Počas celej doby trvania vzťahu, primerane sume, ktorú jej dobrovoľne posielal na účet, platila aj iné výdavky: reštaurácie, jedlo, dovolenky, športové aktivity, vstupenky, cestovné, oblečenie pre žalobcu, dary pre neho i jeho rodinu. Okrem toho využíval aj iné výhody ich spoločného života, celý čas bol spokojný, natešený, prichádzal s prázdnu veľkou cestovnou taškou, ktorú si odnášal naplnenú navareným jedlom, napečenými dobrotami. V čase, keď sa so žalobcom zoznámila, bola na tom finančne slušne a stabilne. K dispozícii mala dostatok finančných prostriedkov v hotovosti a aj iné úspory, povinnosti voči ROANY, spol. s r.o., Cigeľ č. XXX, IČO: 47 005 793 si plnila načas a pravidelne, že si ústnu zmluvu o pôžičke vymyslel, že sa jej priznal, že sa vyhýba splneniu súdom určenej povinnosti, že ju potreboval nastroičit' a skrývat' sa za jej identitu.

38. K predsporovej výzve zo dňa 12.10.2018 žalobca právneho zástupcu uviedol, že je dôkazom toho, že pôžičku žalovanej reálne poskytol. Keďže čas plnenia nebol medzi stranami sporu dohodnutý, žalovaná bola povinná plniť po tom, čo ju o plnenie požiadal. Pokiaľ ide o odpoveď žalovanej zo dňa 23.10.2018, žiadne iné dôkazné prostriedky okrem tých, ktoré už sú súčasťou spisu nepredložila.

39. Žalovaná uviedla, že k podaniu zo dňa 12.10.2018 a zo dňa 23.10.2018, sa nebude vyjadrovat'.

40. Predmet civilného sporového konania vymedzuje žalobca, a to určením predmetu žaloby a určením rozhodujúcich skutočností.

41. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že medzi stranami sporu vznikol záväzkový právny vzťah zo zmluvy o pôžičke, pričom žalovaná si proti nemu ako veriteľovi, záväzok nespĺnila.

42. V priebehu konania žalobca prostredníctvom právneho zástupcu poukázal na to, že právne posúdenie uplatneného nároku je vecou súdu a ak by absentoval dôvod, na základe ktorého poskytol žalovanej na účet po dobu 13 mesiacov po 1.000,- eur, tak je potrebné ho posúdiť ako nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia.

43. Z ustanovenia § 149 Civilného sporového poriadku vyplýva, že prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú aj návrhy na vykonanie dôkazov.

44. Civilný sporový poriadok považuje za dôkazné prostriedky všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci. Sú nimi najmä tie dôkazné prostriedky, ktoré ako príklady uvádza zákon. Niektoré dôkazy na základe vykonaných dôkazných prostriedkov, pritom priamo potvrdzujú alebo vyvracajú určitú tvrdenú skutočnosť, kým iné, nepriame dôkazy potvrdzujú alebo vyvracajú tvrdenú skutočnosť prostredníctvom inej skutočnosti.

45. Podľa právnej úpravy Civilného sporového poriadku, úspech v spore závisí od správnej a včasnej aktivity strán sporu.

46. V rámci dokazovania (§ 185 ods. 1 Civilného sporového poriadku) platí zásada, že každá strana sporu musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, ak má byť v spore úspešná. Kto tvrdí, dokazuje.

47. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

48. Z hľadiska dlžníka sa povinnosť plniť označuje ako dlh (záväzok). Z hľadiska veriteľa sa právo požadovať plnenie, nazýva požiadávka (právo).

49. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

50. Typickým dôvodom vzniku záväzkového vzťahu, je zmluva.

51. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

52. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke, s poukazom na ustanovenie § 657 Občianskeho zákonníka, sú: a/ určenie zmluvných strán (veriteľ a dlžník), b/ prenechanie druhovo určenej veci, ktorá je predmetom zmluvy, c/ dočasnosť zmluvného vzťahu, d/ povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu.

53. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi. Pri priamom odovzdaní dochádza k odovzdaniu z ruky do ruky. Za spôsob nepriameho odovzdania peňazí, sa považuje i bezhotovostný prevod peňazí na účet dlžníka.

54. Veriteľ môže s úspechom uplatniť žalobu o vrátenie pôžičky, ak vie svoj nárok preukázať.

55. V situácii, ak by suma prevedená na účet dlžníka nepredstavovala pôžičku od veriteľa a žiadny iný právny dôvod tohto plnenia by nebol v konaní preukázaný, bolo by potrebné vziať do úvahy možnú právnu kvalifikáciu rozhodujúcich skutočností, ako bezdôvodného obohatenia.

56. Žalobca tvrdil, že sumu 13.000,- eur požičal žalovanej postupne po 1.000,- eur, a to vkladmi na jej účet. Pôžička bola bezúročná, pričom čas splnenia si nedohodli. Žalovaná mala následne sumu po 1.000,- eur mesačne, splácať správkyni konkurznej podstaty spoločnosti ROANY, spol. s r.o., Cigeľ č. 171, IČO: 47 005 793.

57. Žalobca, za účelom preukázania svojich tvrdení predložil listinné dôkazy: výpis z účtu, výpis z Obchodného vestníka č. 237/2017 zo dňa 13.12.2017, výpis z obchodného registra, predsporovú výzvu.

58. Žalovaná sa ku skutkovým tvrdeniam žalobcu vyjadrila a poprela ich. Uviedla pritom vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach s tým, že žalobca jej na účet poukazoval peňažné prostriedky na účely vedenia domácnosti v rodinnom dome Cigeľ č. 171 a životného štýlu. Označila dôkazy: odpoveď na predsporovú výzvu, Uznanie záväzku a dohodu o splátkach zo dňa 17.10.2016, výpis z účtu, SMS komunikáciu, vyúčtovanie nedoplatku a preplatku za dodávky zemného plynu.

59. Skutkové tvrdenia strán boli sporné, preto povinnosťou súdu bolo, na základe vykonaných dôkazov, vyhodnotiť ich pravdivosť.

60. Z výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že skutočne v období od 3.1.2017 do 5.1.2018 na účet žalovanej poukazoval po 1.000,- eur mesačne, v celkovej výške 13.000,- eur. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, žalobca tvrdil, že o poskytnutie pôžičky ho žalovaná žiadala ústnou formou, pričom k účelu použitia peňazí sa vyjadrila tak, že má povinnosť správkyni konkurznej podstaty spoločnosti ROANY, spol. s r.o., Cigeľ č. XXX, IČO: 47 005 793, splácať sumu po 1.000,- eur mesačne. Z Uznanie záväzku a dohody o splátkach zo dňa 17.10.2016, a tiež z Obchodného vestníka č. 237/2017 zo dňa 13.12.2017 skutočne vyplýva, že žalovaná sa zaviazala úpadcovi, v mene ktorého konala správkynia JUDr. Martina Válková, splácať dlh 11.250,- eur s 8,05% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 11.7.2015 do zaplatenia, v splátkach po 1.000,- eur mesačne, a to s účinnosťou od októbra 2016 až do septembra 2017, pričom posledná splátka predstavovala 250,- eur plus vyčíslený úrok z omeškania. Ku dňu 31.12.2016, ale žalovaná mala na svojom účte zostatok 8.531,46 eur (začiatkový stav: 5.265,82 eur ku dňu 1.12.2016 plus kredit spolu 5.247,04 eur = 10.512,86 eur mínus debet spolu 1.981,40 eur = 8.531,46 eur). Žalovaná tvrdila, že táto suma jej postačovala na úhradu dlhu úpadcovi, v mene ktorého konala správkynia JUDr. Martina Válková, pričom od obdobia, keď žalobca začal prichádzať do jej domácnosti, dosahovala príjem 600,- eur až 800,- eur mesačne, a mala aj v rôznych formách vytvorené úspory.

61. Suma, ktorú od 3.1.2017 do 5.1.2018 žalobca poukazoval na účet žalovanej: 1.000,- eur mesačne, má rovnakú výšku ako suma, ktorú žalovaná v období od októbra 2016 do septembra 2017 platila úpadcovi, na účet správkyni konkurznej podstaty: 1.000,- eur mesačne.

62. Žalobca sumu 1.000,- eur, s poukazom na údaje v predloženom výpise z účtu poukazoval žalovanej na účet pred dátumom splatnosti jednotlivých splátok, dohodnutých v Uznaní záväzku a dohode o splátkach zo dňa 17.10.2016, resp. v súdom schválenom zmiere.

63. Ku dňu 3.1.2017, kedy žalobca po prvýkrát poukázal žalovanej na účet 1.000,- eur, mala už v zmysle Uznanie záväzku a dohody o splátkach zo dňa 17.10.2016 (na základe ktorého Okresný súd Prievidza v konaní č. 11Cb 13/2016 schválil uzavretý súdny zmier) uhradenú splátku, splatnú dňa 20.10.2016, dňa 20.11.2016 a dňa 20.12.2016 a ku dňu 31.12.2016, ako to už bolo uvedené, zostatok na účte predstavoval 8.531,46 eur.

64. Podľa výpisu z Obchodného vestníka č. 237/2017, si žalovaná splnila svoj záväzok a uhradila úpadcovi na účet jeho správcu 11.250,- eur plus úrok z omeškania 769,95 eur, čo predstavuje celkovo 12.019,95 eur.

65. Ku dňu 31.12.2016, kedy žalovaná mala na účte zostatok 8.531,46 eur, na základe rozhodnutia Okresného súdu Prievidza, vydaného v konaní č. 11Cb 13/2016 mala ešte zaplatiť 9.019,95 eur. Rozdiel medzi uvedenými dvomi sumami je 488,49 eur.

66. Medzi stranami nebolo sporné, že po nadviazaní vzťahu žalovaná naďalej pracovala (v pracovných dňoch), z ktorého titulu mala príjem (600,- eur až 800,- eur).

67. Po dátume 20.9.2017, kedy žalovaná dlh úpadcovi splatila, jej žalobca ešte po dobu štyroch mesiacov na účet poukazoval po 1.000,- eur mesačne.

68. Od 3.1.2017 do 20.9.2017, žalovaná nepotrebovala na splatenie dlhu úpadcovi sumu 13.000,- eur, pretože dlžný zostatok bol 9.019,95 eur, pričom k dispozícii mala 8.531,46 eur, a keďže jej mesačné príjmy boli od 600,- eur do 800,- eur, tak sumu 488,49 eur za 9 mesiacov si mohla nasporiť (488,49 eur delene 9 mesiacov = 54,27 eur, nepreukázala, že by okrem sumy 8.531,46 eur mala vytvorené i ďalšie úspory).

69. Skutočnosť, že suma 1.000,- eur, ktorú po dobu 13 mesiacov žalobca poukazoval na účet žalovanej, má rovnakú výšku ako suma, ktorú žalovaná platila úpadcovi na účet správkynje, a že jej ju poukazoval pred dátumom splatnosti splátok, samo osebe nie je ešte preukázaním tvrdení žalobcu, že medzi stranami bola uzavretá zmluva o pôžičke, na základe ktorej došlo k bezhotovostnému prevodu peňazí na účet žalovanej.

70. Pre platnosť zmluvy o pôžičke, sa nevyžaduje osobitná forma. Možno ju uzavrieť aj ústne.

71. Pri preukazovaní, či zmluva o pôžičke bola uzavretá ústnou formou je dôkazná situácia iná, ako pri písomnou formou uzavretej zmluve o pôžičke.

72. Žalobca tvrdil, že žalovaná dňa 30.11.2016 v Bojniciach ho požiadala o poskytnutie pôžičky.

73. Žalovaná potvrdila, že dňa 30.11.2016 boli so žalobcom v Bojniciach, vtedy jej ale vyznal svoje city a o pôžičku ho nežiadala.

74. Zo stranami opísaných rozhodujúcich skutočností vyplýva, že dňa 30.11.2016 pri ich slovných vyjadreniach, nebola ďalšia osoba prítomná.

75. Žalobca na preukázanie ním tvrdených skutočností, preto označil dôkazy (bod 57.).

76. Žalobca dôkazmi, ktoré označil, ale neudržal v konaní dôkazné bremeno, nepreukázal, že medzi stranami vznikol záväzkový právny vzťah zo zmluvy o pôžičke, ktorá by bola uzavretá ústnou formou.

77. Ako to už bolo uvedené, žalovaná síce dlh splácala úpadcovi na účet správcu po 1.000,- eur mesačne, avšak ku dňu 31.12.2016 mala na účte k dispozícii 8.531,46 eur, pričom dlžný zostatok, ktorý ešte mala splatiť predstavoval sumu 9.019,95 eur, a keďže jej mesačné príjmy predstavovali od 600,- eur do 800,- eur mesačne (čo žalobca nepopieral), tak sumu 488,49 eur mohla z nich uhradiť, pričom v období október 2017 až január 2018, kedy jej žalobca na účet ďalej poukazoval po 1.000,- eur mesačne, peniaze na úhradu dlhu úpadcovi už ani nepotrebovala. Žalobca na pojednávaní dňa 10.9.2019 uviedol, že keď ho žalovaná žiadala o pôžičku, tak ňou tvrdené údaje si overil v Obchodnom vestníku č. 196/2016, publikovanom už dňa 12.10.2016, a že tam bolo zverejnené uznesenie Okresného súdu Prievidza, na základe ktorého žalovaná mala úpadcovi dlh zaplatiť v splátkach, a že keď si to prečítal, tak mala zaplatiť sumu 13.000,- eur. Žalobca tvrdil, že o poskytnutie pôžičky ho žalovaná žiadala dňa 30.11.2016, a že sa dva až tri týždne rozhodoval, či bude jej návrh akceptovať. V tom čase mala žalovaná, ako to už bolo uvedené, splatené dve splátky (dátum splatnosti prvej splátky dňa 20.10.2016 vyplýva aj z obchodného vestníka) a dlh na istine bol 9.250,- eur (11.250,- eur mínus 2.000,- eur), a úroky z omeškania 8,05% ročne alebo znížené úroky z omeškania 4,025% ročne nemohli z dlžnej sumy predstavovať vo finančnom vyjadrení 3.750,- eur (13.000,- eur mínus 9.250 eur). Dňa 3.1.2017, keď žalobca prvýkrát na účet žalovanej poukázal 1.000,- eur, ako to už tiež bolo uvedené, mala voči úpadcovi na účet správcu konkurznej podstaty uhradené už tri splátky a dlh na istine bol 8.250,- eur (11.250,- eur mínus 3.000,- eur), a úroky z omeškania ročne z dlžnej sumy nemohli predstavovať 4.750,- eur (13.000,- eur mínus 8.250,- eur). Tieto zistenia potom nasvedčujú tomu, že keď sa žalobca predtým ako začal žalovanej poukazovať na účet po 1.000,- eur mesačne oboznámil s výpisom z Obchodného vestníka zo dňa 12.10.2016 (strana 4. zápisnice zo dňa 10.9.2019), tak musel vedieť, že nepotrebuje za účelom splatenia svojho dlhu voči úpadcovi sumu 13.000,- eur, ale nižšiu. Logickým dôsledkom tohto zistenia, by potom bola na jeho strane pochybnosť o účele použitia peňazí žalovanou, a či vôbec jej pôžičku poskytne alebo či jej predmetom nebude suma nižšia. Takto sa však žalobca, po ním tvrdenom oboznámení s Obchodným vestníkom č. 196/2016 zo dňa 12.10.2016, nesprával. Z listinných dôkazov

predložených žalobcom, ale ani z nepriamych dôkazov, nie je možné nad všetky pochybnosti vyvodiť záver, že dôvodom bezhotovostného prevodu peňazí na účet žalovanej, by bola medzi stranami sporu uzavretá zmluva o pôžičke.

78. Žalobca v konaní nad všetky pochybnosti nepreukázal, že by u strán sporu bola zhodná vôľa, aby jedna strana (žalobca) prenechala druhej strane (žalovanej) veci určené podľa druhu: peniaze s tým, že druhá strana vráti veci toho istého druhu (13.000,- eur).

79. Na základe vykonaných dôkazov súd ďalej posudzoval otázku, či plnenie žalobcom spočívalo v dôvode označenom žalovanou.

80. Žalovaná tvrdila, že peniaze, ktoré jej žalobca poukazoval na účet, boli určené na úhradu nákladov na domácnosť v rodinnom dome U. č. XXX a na životný štýl, ktorý viedli.

81. Podľa § 115 Občianskeho zákonníka, domácnosť tvoria fyzické osoby, ktoré spolu trvale žijú a spoločne uhrádzajú náklady na svoje potreby.

82. Podľa uvedeného ustanovenia zákona, domácnosť tvoria fyzické osoby nezávisle od toho, či sú navzájom blízkymi osobami podľa § 116 Občianskeho zákonníka.

83. Pojem domácnosť, je v § 115 Občianskeho zákonníka vymedzený pojmovými znakmi: a/ spolužitie, b/ a to trvalé, c/ spoločné uhradzovanie nákladov. Súčasné skutočné (faktické) a trvalé spolužitie fyzickej osoby a spoločné uhrádzanie nákladov na potreby v dvoch alebo viacerých domácnostiach, je z povahy veci, vylúčené.

84. Počas trvania vzťahu strán sporu, žalobca mal trvalý pobyt na adrese I. č. XX, kde býval s dvomi plnoletými deťmi a s maloletou dcérou N., ktorú mal zverenú do osobnej starostlivosti. Náklady na bývanie, stravu všetkých členov domácnosti, prevádzku rodinného domu predstavovali mesačne 1.000,- eur. Väčšinu nákladov financoval žalobca, ktorý pritom pôsobil ako samostatne zárobkovo činná osoba, s mesačnými príjmami od 1.000,- eur do 2.000,- eur.

85. Počas trvania vzťahu strán, žalovaná bývala na adrese Cigeľ č. 171 aj so svojou dcérou, študentkou strednej školy, ku ktorej mala vyživovaciu povinnosť. Mesačné výdavky, ktoré v tejto súvislosti platila predstavovali sumu 600,- eur.

86. Žalovaná tvrdila, že v období od decembra 2016 do marca 2018, so žalobcom každý víkend (v prípade, ak neabsolvovali spoločné aktivity na inom mieste), a tiež počas sviatkov viedli spoločnú domácnosť na adrese U. č. XXX.

87. Žalobca potvrdil, že v uvedenom časovom období prichádzal za žalovanou na víkendy na jeden alebo dva dni, avšak svoju domácnosť mal založenú na adrese I. č. XX, v obvode ktorej si aj plnil svoje pracovné povinnosti.

88. V období mesiacov december 2016 až marec 2018 strany síce spolu žili, ale nie trvale, pretože ich spolužitie bolo len „prechodné“.

89. Pojem domácnosť je vymedzený, okrem spolužitia, jeho trvalosti aj spoločným uhrádzaním nákladov.

90. Spoločné uhradzovanie nákladov na životné potreby, možno charakterizovať ako hospodárske spolužitie, pri ktorom osoby spoločne hospodária so svojimi príjmami a nie sú presne oddeľované finančnými prostriedkami, pričom sa nerozlišuje, ktoré veci v domácnosti môžu tieto osoby užívať.

91. V posudzovanom období, strany sporu nehospodárili spoločne so svojimi príjmami, nejednalo sa u nich o hospodárske spolužitie.

92. Strany sporu v období december 2016 až január 2018, resp. marec 2018, netvorili domácnosť.

93. Ustanovenia Občianskeho zákonníka ale majú podľa § 2 ods. 3 zásadne dispozitívny charakter. Zmluvná voľnosť umožňuje subjektom občianskoprávných vzťahov realizovať vlastné osobné a hospodárske predstavy a závery v súlade s ich individuálnymi potrebami, záujmami. To znamená, že v prvom rade platí to, čo si zmluvné subjekty spolu dohodli.

94. Ako to už bolo uvedené, žalovaná tvrdila, že žalobca jej po 1.000,- eur mesačne poukazoval na účet s tým, že ide o príspevok na domácnosť a na ostatné výdavky, ktoré súviseli s trávením ich spoločných chvíľ, so životným štýlom.

95. Medzi stranami nebolo sporné, že spoločne absolvovali dovolenkové pobyty: pri mori, lyžovačky, wellness pobyty v kúpeľoch, vystúpenia (koncerty) hudobných skupín, prehliadku modranských pivníc: od 6.1.2017 do 9.1.2017 lyžovačka v Rakúsku, od 11.3.2017 do 16.3.2017 dovolenka v Ríme, v apríli 2017 pobyt v Turčianskych kúpeľoch a prehliadka modranských pivníc, od 21.6.2017 do 27.6.2017 dovolenka v Turecku, dňa 7.8.2017 koncert Cigánsky diabli na hrade, v novembri 2017 hudobné vystúpenie v Bratislave, dňa 31.10.2017 pobyt v Rajeckých Tepliciach (v kúpeľoch), dňa 15.11.2017 až 16.11.2017 dovolenka v Tatrách, v decembri 2017 dovolenka v Tatrách, dňa 16.1.2018 pobyt v Rajeckých Tepliciach (v kúpeľoch), od 22.2.2018 do 25.2.2018 lyžovačka v Rakúsku, dňa 6.3.2018 pobyt v Turčianskych kúpeľoch.

96. Medzi stranami nebolo sporné, že cenu za ubytovanie, za letenky za dovolenkový pobyt v Ríme (od 11.3.2017 do 16.3.2017) a cenu za ubytovanie s raňajkami za pobyt v Tatrách - Starý Smokovec (od 15.11.2017 do 16.11.2017), platila žalovaná.

97. Žalovaná potvrdila, že žalobca financoval cenu ubytovania v Rakúsku (od 6.1.2017 do 9.1.2017), ale že všetky ostatné výdavky zaplatila ona a to zo sumy 1.000,- eur, ktorú jej po dobu 13 mesiacov poukazoval. Tiež potvrdila, že uhradil zálohu 50,- eur za ubytovanie v Turčianskych Tepliciach plus 43,- eur, ale zvyšok ceny doplatila (zo sumy 1.000,- eur) ona a platila aj cenu za stravu. Ďalej potvrdila, že žalobca financoval cenu vstupeniek do modranských pivníc (ale v nižšej sume, než ako to vyplýva z výpisu z účtu), cenu vstupeniek na koncert Cigánskych diablov, na koncert skupiny Lucie (ale v nižšej sume, než ako to vyplýva z výpisu z účtu), cenu pobytu v Rajeckých kúpeľoch, rezervačný poplatok (510,- eur) za ubytovanie v Rakúsku (od 22.2.2018 do 25.2.2018). Potvrdila i to, že žalobca realizoval i ďalšie platby (platobnou kartou), a ktoré sú uvedené vo výpise z účtu, ktorý predložil. Tvrdila ale, že ostatné výdavky platila ona a to v hotovosti zo sumy 1.000,- eur, ktorú jej poukazoval na účet.

98. Žalovaná tvrdila, že pokladničné doklady z realizovaných úhrad si neodložila, a preto ich predložiť nemôže.

99. Súd posudzoval otázku, či niektoré z dôkazov získaných na základe v konaní vykonaných prostriedkov, nepriamo potvrdzujú žalovanou tvrdenú skutočnosť prostredníctvom inej skutočnosti, že teda žalobca jej poukazoval na účet po dobu 13 mesiacov po 1.000,- eur z dôvodov, ktoré tvrdila a čo by v prípade preukázania, malo znaky nepomenovanej zmluvy (§ 2 ods. 3 v spojení s § 51 Občianskeho zákonníka) alebo darovania.

100. Z výpisu z účtu, ktorý žalobca predložil, ako to už bolo uvedené vyplýva, že zaplatil (okrem dvoch prípadov) cenu za ubytovanie za dovolenkový pobyt, v ktorej cene v niektorých prípadoch bola zahrnutá aj strava (raňajky) za pobyt, ktorý spoločne so žalovanou absolvovali, tiež platil vstupenky na koncerty, do kúpeľov, do modranských pivníc.

101. Žalovaná tvrdila, že suma 1.000,- eur, ktorú jej žalobca poukazoval bola v súvislosti s ich životným štýlom určená i na nákup oblečenia, návštevy reštaurácií, nákup darčiekov pre ich rodiny, na náklady na starostlivosť o jej osobu.

102. Žalovaná, v súvislosti so žalobcom predloženým výpisom z účtu uviedla (bod 29.), že platil kúpnu cenu oblečenia pre seba a pre dcéru, pre ňu (žalovanú), vrátane šiat na svadbu, kúpnej ceny suvenírov, občerstvenia, darčiekov pre členov rodiny.

103. Žalobca v spore tvrdil, že niektoré platby súvisiace so spoločnými aktivitami realizoval v hotovosti, pričom pokladničné doklady si neodložil, preto ich nemôže predložiť.

104. Z bodu 28. vyplýva, že žalobca platil platobnou kartou, čo sa týka stravy, občerstvenia sumu: 11,48 eur, 4,90 eur, 10,58 eur, 8,20 eur, 30,- eur, 22,10 eur.

105. Súčet súm uvedených v bode 104. je nízky a je zrejmé, že náklady na stravu strán, občerstvenie počas spoločných pobytov museli byť vyššie, a že ich financovali jeden alebo druhý (žalobca alebo žalovaná).

106. Pokiaľ žalovaná tvrdila, že zo sumy 1.000,- eur mala na spoločných aktivitách platiť i cenu stravy (žalobca pritom tvrdil, že sa tak stalo len dvakrát), tak potom nebol dôvod, aby tieto výdavky platil žalobca. Neobstojí jej argument, že v čase, keď bolo treba zaplatiť niektorú z vyššie uvedených cien (bod 104.) bola na toailete, a preto ich platil žalobca. Predsa, ak by na tieto účely mala so sebou finančnú hotovosť, tak potrebnú čiastku mu mohla za uvedeným účelom odovzdať. Rovnako tak, ak mala financovať (zo sumy 1.000,- eur) náklady na kúpu oblečenia, darčiekov pre rodinu strán sporu, nebol potom dôvod, aby ich platil žalobca. Žalovaná tvrdila, že mala byť pre žalobcu reprezentatívnou partnerkou a z ním poskytovaného príspevku 1.000,- eur, financovať i náklady na seba. Z výsledkov vykonaného dokazovania, ale nevyplýva, že by tomu prispôbovala (okrem iného) svoj šatník. Ak by sa tak stalo, je možné vysloviť predpoklad, že by si kúpila oblečenie, obuv na cenovo vyššej úrovni (čo by zodpovedalo naplneniu účelu slova „reprezentatívny“) a odložila pokladničné doklady, pre prípad možnej reklamácie (vytknutia väd predajcovi) a tieto by v súvislosti so svojou obranou v spore, predložila, čo sa nestalo. Žalobca jej pritom zaplatil kúpnu cenu šiat, ktoré mala oblečené na svadbe, čo nebolo medzi stranami sporné. Žalovaná argumentovala, že to bolo nad rámec sumy 1.000,- eur, ktorú jej po dobu 13 mesiacov poukazoval. Výsledky vykonaného dokazovania, ale tomu nenasvedčujú. Neobstojí tvrdenie žalovanej, že by jej žalobca financoval kúpnu cenu šiat, ak by pritom i na tieto účely mal byť určený príspevok 1.000,- eur mesačne.

107. Z uvedených zistení, nie je možné nad všetky pochybnosti vyvodiť, že suma 1.000,- eur bola určená na to, aby z nej žalovaná pri spoločných aktivitách platila cenu stravy, darčiekov, oblečenia, náklady na svoju osobu, aby bola partnerkou, ktorá žalobcu pri týchto aktivitách reprezentuje. Pokiaľ ide o financovanie nákladov na stravu, tento záver nie je možné vyvodiť ani z nízkych platieb uvedených v bode 104., t. j., že ak žalobca preukázal len tieto platby, tak ostatné platila žalovaná zo sumy 1.000,- eur. V konaní uviedla, že ona platobnou kartou neplatila. Tento argument neobstojí, lebo z výpisu z účtu, ktorý predložila vyplýva, že dňa 8.12.2016 platobnou kartou platila 48,45 eur, o ktorej sume, ale netvrdila, že by ju uhradila zo sumy 1.000,- eur. Bližšie nevysvetlila (okrem toho, že s jej platobnou kartou nie je možné platiť v zahraničí), čo jej bránilo počas spoločných aktivít so žalobcom platiť platobnou kartou (minimálne na Slovensku), prečo podľa jej tvrdenia malo byť praktickejšie zobrať so sebou hotovosť. Žalovaná v priebehu sporu v súvislosti so spoločnými aktivitami tvrdila, že ceny položiek platených platobnou kartou financoval žalobca, a že všetky položky platené v hotovosti, zase financovala ona (v rozsahu 70%). Tieto tvrdenia, ale nepreukázala z hľadiska toho, že by takýto spôsob realizácie platieb (a/ žalobca: platobnou kartou, b/ žalovaná: v hotovosti) vyplýval z dohody, ktorú by boli ústnou formou uzavreli, a ktorá by aj upravovala podmienky, za splnenia ktorých bude žalobca vyúčtované ceny položiek platiť platobnou kartou a podmienky, za splnenia ktorých bude ona vyúčtované ceny položiek platiť v hotovosti. Žalobca, ako to už bolo opakovane uvedené, zaplatil cenu dovolenkových pobytov (okrem dvoch prípadov). Ak na tieto účely a aj na úhradu ďalších nákladov spojených s absolvovaním týchto pobytov mal k dispozícii finančné prostriedky, je potom nepravdepodobné, aby na účet žalovanej poukázal po 1.000,- eur mesačne preto, aby tieto výdavky (spolu s ďalšími výdavkami) z uvedenej sumy platila ona, a nie on.

108. V súvislosti s preukazovaním svojich tvrdení o zvýšení nákladov na domácnosť v období december 2016 až marec 2018 a o ich financovaní zo sumy 1.000,- eur, žalovaná predložila listinné dôkazy: vyúčtovanie nedoplatku a preplatku.

109. Žalovaná tvrdila, že jej náklady na domácnosť od decembra 2016 sa zvýšili o sumu 100,- eur mesačne.

110. Ako to už bolo uvedené, v predchádzajúcom období náklady na domácnosť, vedenú so svojou dcérou mala žalovaná vo výške 600,- eur.

111. Žalovaná dosahovala mesačné príjmy 600,- eur až 800,- eur (v priemere mesačne 700,- eur), čo žalobca nenamietal.

112. Žalobca do domácnosti žalovanej prichádzal na jeden až dva dni, kde sa spolu s ňou a s jej dcérou stravoval alebo v prípade spoločnej aktivity mimo obce Cigeľ, sa stravovali v reštauračnom podniku.

113. Medzi stranami nebolo sporné, že nákupy potravín v súvislosti s príchodmi žalobcu do jej domácnosti, robila žalovaná.

114. Žalovaná tvrdila, že cena nákupov potravín predstavovala cca 80,- eur, čo žalobca nepopieral.

115. Je zrejmé, že v súvislosti s príchodmi žalobcu do domácnosti žalovanej, boli spojené výdavky na nákup potravín. Žalovaná však v hodnote cca 80,- eur nakúpila potraviny i pre seba a dcéru, a z uvedenej sumy podiel na každého z nich potom predstavoval 26,66 eur (za jeden víkend).

116. Z podania Slovenského plynárenského priemyslu, a.s., Mlynské Nivy č. 44/a, Bratislava vyplýva, že za fakturačné obdobie od 19.9.2016 do 18.9.2017 bol žalovanej vyúčtovaný nedoplatok 319,18 eur, čo je za obdobie jedného mesiaca suma 26,59 eur, pričom žalobca do jej domácnosti prichádzal až od decembra 2016. Sumu 26,59 eur, je však potrebné rozpočítať na tri osoby a podiel na každú z nich (strany sporu, dcéru žalovanej) je, 8,86 eur (26,59 eur delene 3) mesačne. Žalobca, ale v domácnosti žalovanej v kalendárnom mesiaci, sa s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania zdržiaval 6 až 8 dní, takže suma 8,86 eur sa ešte znižuje o sumu zodpovedajúcu 25 resp. 23 dňom, kedy nebol v domácnosti (t. j. o 7,14 eur, resp. 6,57 eur). Žalovaná uviedla, že za účelom posilnenia vykurovania zakúpila brikety, pomocou nich však zabezpečovala vykurovanie nielen pre žalobcu (počas 6 až 8 dní v kalendárnom mesiaci), ale i pre seba a dcéru (počas celého kalendárneho mesiaca).

117. Uvedené zistenia nenasvedčujú tomu, že by na výdavky žalovanej (na stravu, na spotrebu zemného plynu, na posilnenie vykurovania: na teplo, ohrev vody) mal žalobca v súvislosti so svojimi príchodmi do jej domácnosti finančne prispievať, ale ani prispievať na výdavky uvedené v predchádzajúcich častiach odôvodnenia rozsudku (bod 106.) tak vysokou sumou, ako je 1.000,- eur. Žalovaná pritom nepreukázala priamymi dôkazmi, že by platila i stravu v reštauračných podnikoch, do ktorých sa dostavili počas doby, keď za ňou prišiel do U. č. XXX. Toto zistenie, pritom nevyplýva ani z nepriamych dôkazov.

118. Žalovaná v konaní nepreukázala, že by u strán sporu bola zhodná vôľa uzavrieť nepomenovanú zmluvu (§ 2 ods. 3, § 51 Občianskeho zákonníka), na základe ktorej by žalobca poukazoval na jej účet po 1.000,- eur mesačne s tým, že sú určené na úhradu nákladov na domácnosť v rodinnom dome Cigeľ č. XXX a na životný štýl, ktorý viedli po mesiaci decembri 2016. Uvedené nepreukázala ani SMS komunikáciou, ktorá sa týka rozchodu strán. Ak v nej žalobca píše, že ju veľmi chcel, ešte z toho nemožno vyvodiť, že si ju chcel udržať sumami poukazovanými na jej účet vo výške 1.000,- eur. Žalovaná nepreukázala ani to, že žalobca by sa chcel v budúcnosti skrývať za jej identitu, aby sa vyhol splneniu povinnosti voči svojmu veriteľovi, a v tejto súvislosti jej poukazoval po 1.000,- eur. Tiež nepreukázala, že by od nej odchádzal s plnými taškami jedla, a na financovanie ktorého by suma 1.000,- eur bola tiež určená. Ďalej nepreukázala, že v marci 2017 mala z rodinných dôvodov odísť do zahraničia. Je nepravdepodobné, že by na Slovensku nechala svoju maloletú dcéru, aby mohla byť v blízkosti plnoletého syna a bývalého manžela.

119. Výsledky vykonaného dokazovania nenasvedčujú ani tomu, že by právnym dôvodom poukazovania sumy 1.000,- eur mesačne na účet žalovanej, bola darovacia zmluva. Darovacia zmluva je taká zaväzujúca zmluva, na základe ktorej jedna strana odovzdáva na úkor svojho majetku druhej strane bezodplatne a bez právnej povinnosti majetkové hodnoty, a druhá strana prijíma takéto plnenie ako bezodplatné.

120. V sporovom konaní, platí prejednací princíp (zásada formálnej pravdy). Na stranách sporu spočíva iniciatíva pri zhromažďovaní a následnom označovaní dôkazov. Súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné dôkazy, a to ani v prípade pasivity strán. Ak po vykonanom dokazovaní nie je možné urobiť záver o pravdivosti tvrdenia strany sporu, znamená to, že tvrdená skutočnosť nebola preukázaná. Z písomných podaní strán vyplýva, že svedkovia by sa vedeli vyjadriť k právne významným skutočnostiam, ale vypočuť v konaní ich nenavrhl. Súd by porušil zásadu rovnosti strán, ak by bez návrhu vykonal

dokazovanie výsluchom svedkov, tiež vyžiadanim úplných výpisov z ich účtu, alebo i iné dokazovanie. Sporové konanie je kontradiktórnym konaním.

121. Strany sporu trávili spoločne voľné chvíle v domácnosti žalovanej, ale tiež absolvovaním dovoleniek, rôznych iných pobytov, podujatí, u ktorých nebolo medzi stranami sporné, že ich cenu (okrem dvoch pobytov) platil žalobca. V tejto súvislosti je vysoko nepravdepodobné, že by ešte žalovanej poukazoval po 1.000,- eur mesačne. Pokiaľ žalovaná mu poskytla počas jeho pobytu u nej stravu, bývanie (nepreukázala, že by platila aj ostatné výdavky), tak ako logický dôvod toho sa javí to, že on zase platil cenu dovoleniek, rôznych iných pobytov, podujatí a ďalšie výdavky s týmito spoločnými aktivitami spojené.

122. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

123. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

124. Suma 13.000,- eur (1.000,- eur krát 13), prevedená na účet žalovanej nepredstavuje pôžičku od žalobcu a právny dôvod plnenia tvrdí žalovaná, tiež nebol v konaní preukázaný. Preto bolo potrebné vziať do úvahy, možnú právnu kvalifikáciu podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Ak žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o uzavretí zmluvy o pôžičke, neznamená to, že žalovaná udržala dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach. Ak žalovaná neudržala dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach, neznamená to, že žalobca preukázal svoje tvrdenia o uzavretí zmluvy o pôžičke. Obrana žalovanej totiž nespočívala v tom, že sumu 13.000,- eur žalobcovi vrátila, ale v tom, že peniaze, ktoré jej poukazoval na účet, boli určené na úhradu nákladov na domácnosť v rodinnom dome Cigeľ č. 171 a na životný štýl, ktorý viedli.

125. Bezdôvodné obohatenie má subsidiárny charakter a vzťahuje sa na prípady, ktoré nemožno podriaďiť pod inú právnu normu.

126. K plneniu (k poskytnutiu peňazí, atď.) bez právneho dôvodu dochádza tým, že jedna strana dostala majetkové hodnoty plnením, na ktoré v dobe jeho poskytnutia neexistoval žiadny právom stanovený dôvod (napr. dohoda strán, povinnosť vyplývajúca zo zákona). Tým dochádza k zväčšeniu jej majetku oproti stavu pred plnením.

127. Podľa § 44 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť.

128. Zhoda vôle navrhovateľa a adresáta, je predpokladom vzniku každej zmluvy.

129. K uzavretiu zmluvy o pôžičke, ani nepomenovanej zmluvy alebo darovacej zmluvy medzi stranami sporu, nedošlo. Pri predbežnom právnom posúdení veci, sa súd vyjadril i k možnosti právneho posúdenia veci podľa § 451 a nasledujúce Občianskeho zákonníka (záznam z pojednávania zo dňa 10.7.2019, ale i zo dňa 10.9.2019, na ktorom súd korigoval svoje predchádzajúce predbežné právne posúdenie veci).

130. Žalobca plnil žalovanej na základe domnelého titulu z oblasti súkromného práva (pôžičky), avšak v skutočnosti od začiatku žiadny právny dôvod tu nebol. Žalovaná sa na jeho úkor, preto bezdôvodne obohatila o sumu 13.000,- eur, ktorú je povinná mu vydať. Súd poukazuje i na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 19Co 594/2014, v období veci.

131. Žalobca predmetom konania urobil aj nárok o zaplatenie úrokov z omeškania.

132. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

133. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

134. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

135. Omeškanie dlžníka spôsobuje právne následky, uvedené v ustanovení § 517 Občianskeho zákonníka.

136. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

137. Čas splnenia nebol stranami sporu dohodnutý, ani ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, preto žalovaná bola povinná splniť dlh prvého dňa po tom, čo ju o plnenie žalobca požiadal.

138. Žalobca vyzval žalovanú na plnenie dňa 12.10.2018, ktorá výzva jej bola doručená dňa 15.10.2018. Na zaplatenie dlžnej sumy jej poskytol lehotu 10 dní. Omeškanie sa začalo dňa 26.10.2018 a trvá aj v čase rozhodnutia súdu vo veci samej. Súd zaviazal žalovanú, aby zaplatila žalobcovi 5% úroky z omeškania ročne z dlžnej sumy 13.000,- eur od 26.10.2018 do zaplatenia.

139. Žalovaná v priebehu konania nešpecifikovala svoju finančnú situáciu tak, že táto by bola dôvodom, aby jej súd na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom povolil splátky. Podľa § 232 ods. 3 veta prvá Civilného sporového poriadku, lehotá na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

140. Súd považuje za potrebné uviesť, že právo na súdny proces nevyžaduje, aby súd reagoval na každý argument prednesený v civilnom sporovom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci.

141. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

142. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo.

143. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu súd priznal proti žalobkyni právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

144. Po právoplatnosti rozhodnutia, osobitné uznesenie o výške náhrady trov konania vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať ďalej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.